

תת"ע 2199/10/13 - שמעון סיסו נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2199-10-13 מדינת ישראל נ' סיסו
תיק חיצוני: 90210040243

בפני	כבוד השופט שלמה בנג'ו
המבקש	שמעון סיסו
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לחישוב פסילה.

לאחר שעיינתי בבקשה, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

ראשית, על אף שהמבקש מצטט בבקשה את בש"פ 9075/12 מוחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל, חוששני כי הוא לא פועל בהתאם לה, שהרי נפסק בה, כי בקשה לחישוב פסילה תוגש למשרד הרישוי ולא לבית המשפט וכפי שנפסק שם:

"כשמשב"ס מחליט בעניין חישובי-מאסר, כראוילהפקידא תמלאכת

חישובי-מאסר פסילת רישיון הנהיגה בידי רשות הרישוי. גם אין טעם בהליך אזרחי

מסורבל שלבקשה למתן סעדה צהרתי, ולאבנקיטתה ליקחד שבבית משפט השלום

לתעבורה. המקום הטבעי הוא אמור רשות הרישוי, זהו הגורם המקצועי שאצלומצוי

כלהחומר הצריך לעניין, גם מומחיות, גם ניסיון. אמור מעתה הכיהסמכות נתונה לרשות הרישוי, וכינגדהחלטתהניתן להגיש עתירה לבית המשפט לעניינים מנהליים..." (שם, בפסקה 14 ו-15).

יחד עם זאת, מצאתי לנכון להידרש לבקשה, נוכח הטענות המשפטיות הנתענות בה.

שנית, וזה העיקר, המבקש נשפט בפניו (לא ברור מדוע המבקש מציין בסעיף 1 את המילה בפניו במרכאות), כאשר הוא מיוצג על ידי עו"ד חורי יוסף, כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 27.11.13.

במסגרת זו, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, אשר כלל הטלת עונשים שונים, וכן הפעלת עונש פסילה מותנה במצטבר לפסילה המוסכמת.

בית המשפט בחן את ההסדר ומצא לכבד אותו, תוך שהוא מטיל על המבקש 13 חודשי פסילה בפועל, וקבע בגזר הדין כי:

"על הנאשם להפקיד תצהיר חלף רישיון הנהיגה בצירוף אישור סטטוס ממשרד הרישוי על מנת שהפסילה שהוטלה עליו בתיק זה תימנה".

למרות שהמבקש נכח בדיון, והיה מיוצג כדבעי, ולמרות שבית המשפט חייב אותו באופן ברור, אשר אינו משתמע לשתי פנים, להפקיד תצהיר חלף רישיון הנהיגה (הואיל ולא החזיק ברישיון נהיגה ועליו לאמת בתצהיר את הנסיבות מדוע אינו מחזיק ברישיון נהיגה) - הוא לא פעל כך.

בבקשה טוען המבקש, כי ביום 3.12.08, במסגרת תיק ואירוע אחר (תת"ע 4607-11-08), נפסל לתקופה של 30 חודשים, וביום 28.6.10, נתפס על ידי משטרת התנועה, ונמסר לו כי הוא נוהג בזמן פסילה. באותה עת, נלקח ממנו, לדבריו, רישיון הנהיגה.

עוד הוא מוסיף וטוען, כי ביום 30.11.14, ניתן נגדו פסק דין נוסף בתת"ע 7211-06-13, במסגרתו נפסל לתקופה של 5 חודשים. כב' השופטת כ. פאר גינת, אשר דנה בתיק זה ופסלה אותו, הורתה כי הפסילה תחל ללא צורך בהפקדת רישיון נהיגה, הואיל ורשיונו נתפס ע"י המשטרה.

המבקש טוען, כי הוא לא מחזיק ברישיון נהיגה מאז 2007, מכיוון שמיום הפקדת רישיון הנהיגה בתחנת המשטרה ביום 28.6.10 במסגרת הפסילה שהוטלה עליו בתיק תת"ע 4607-11-08 הוא מרצה פסילות מצטברות בתיקים המפורטים לעיל, ומכיוון שכך, לאור ההפקדות שבוצעו, לא היה לו רישיון לצורך הפקדתו בתיק זה ועל כן הוא מבקש לראות בהפקדות שבוצעו כהפקדה התקפה גם לענין תיק זה.

תקנה 557 (ה) לתקנות התעבורה, קובעת כדלקמן:

"המציא בעל הרישיון את הרישיון לרשות לפי חלק זה, וחלה עליו, בשל פסילה אחרת, חובה להמציאו פעם נוספת לרשות לפי חלק זה, ימציא לה אישור על ההמצאה הקודמת, שנתנה לו הרשות שלה המציא את הרישיון, ומירוץ תקופת הפסילה הנוספת לא יתחיל לפני שהמציא את האישור כאמור".

משנפסל המבקש על ידי בתי משפט שונים, וטוען כי ביצע הפקדה במסגרת פסילה אחרת, חובה הייתה עליו, לפי לשון התקנה, להמציא לבית המשפט זה, את אישור ההפקדה בתיק בו ביצע את ההפקדה ששללה ממנו את החזקת הרישיון,

בצירוף תצהיר המאמת את נסיבות תפיסת הרישיון, כפי שפירט כעת בבקשתו, על מנת שפסילתו תימנה.

המחוקק הבהיר בלשון שאינה משתמעת לשתי פנים, כי כל עוד נהג שנפסל אינו מציג לרשות הפוסלת את אישור ההפקדה בתיק האחר, "**מירוץ תקופת הפסילה הנוספת לא יתחיל**", ללמדך, כי ללא המצאת אישור ההפקדה הקודם לבית המשפט, לא ניתן להורות על תחילת מירוץ מניין ימי הפסילה.

לכן, עם כל ההבנה לטענות שמעלה המבקש, משלא פעל על פי הוראות החוק, אין ביכולתי להיעתר לבקשה ואני דוחה אותה.

ניתנה היום, א' אלול תשע"ז, 23 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.